

Heinrich Müller

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Müller/ Theol D. & Prof. Ordinar. ad
Lessum funebrem Quem Viro ... Johanni Quistorpio, Theologo Doctori & Profess.
... Marito suo desideratissimo Vidua moestissima Hodie in Templo Mariano
adornatum expetit Omnes Academiae cives sedulo serioque invitat : P.P. IV
Ianuar. An. M. DC. LXX. sub sigillo Rectoratus**

Rostochii: Kilius, 1670

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776780972>

Druck Freier Zugang

Müller, H.,
in
J. Qvistorp.

Rostock. 1670.

in 2 marcfchönen Abdrücken.

Das Palte Programm
in 2 nachfolgenden Abständen.

107.
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HENRICUS

Müller/

Theol. D. & Prof. Ordinar.
ad Lessum funebrem

Quem
VIRO

MAGNIFICO, *Plurimum Reverendo, Amplissimo
& Excellentissimo*

DN. JOHANNI
QVISTORPIO,

Theologo Doctori & Prof. celeberrimo,
Facultatis suæ SENIORI & ad Div. Jacobi Pastori me-
ritissimo, in ipso eheu! RECTORATV ACA-
DEMICO acerbissimo funere merſo,

Marito suo desideratissimo

Vidua moestissima

Hodie in Templo Mariano adornatum expetit

Omnes Academiae cives sedulo serioque invitat

P. P. IV. Januar. An. M. DC. LXX. sub sigillo Rectoratus

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universi. Typogr.

AUGUSTINUS

ad fratr. in Eremito serm. post. 197.

Dilectant omnes, loquantur cuncti: surgat venerabilis Pater Adam cum omnibus filiis suis & uno ore loquantur, num in hac vita *gaudium* habuerint sine dolore, *pacem* sine discordia, *quietem* sine metu, *sanitatem* sine infirmitate, *lumen* sine tenebris, *panem* sine luctu, *risum* sine fletu,
**MISERERE NOSTRI
DOMINE!**

Hoc nobis igitur post acerbissimum B. LINDEMANNI nostri obitum sperandum erat, ut, quum adhuc maderemus lacrimis, novus nos mœror opprimeret, capitalior longè feriret plaga, & eximium illud ecclesiæ, eximium Academiæ lumen QUISTORPIUS exstingueretur? ô infelicissima in-euntis anni initia! ô fara inclementissima! Quibus enim lacrymis, quibus, quibus, inquam, lacrimis & Academiæ nostræ & Ecclesiæ perquam miserabile fatum, deplorabimus? quâ tandem voce dolorem nostrum, edifferemus? JOHANNES QUISTORPIUS (ô afflictissimas vices nostras!) JOHANNES QUISTORPIUS, Antistes ille, ille Doctor ductorve noster mortuus est, in quo præcipuum decus, quin & ipsum suum caput Academia, firmissimum fulcrum Ecclesia, Conventus sui directorem sacer Doctorum ecclesiasticorum Ordo, Pastorem vigilantissimum Parochia Jacobæa, tota civitas deprecatores apud Deum amisit ardentissimum. Equidem quid ex isto Viri Optimi obitu au-

ra augurandum nobis sit, nescio. Dicam tamen quod
 sentio. Solent talium ecclesiæ columnarum ruinæ omni-
 na esse publicarum cladum. Et videtur id prævidisse,
 quin & præfagisse B. NOSTER, qui dum publicas ha-
 buit de egressu Lothi ex Sodoma Conciones, ipse hâc
 mundi Sodomâ egreditur, exitu suo exitium immine-
 re præfractis Verbi divini contemtoribus apertissimè
 indicans. Verendum certè ne ex tam ubere Doctorum
 messe, quibus nos hætenus beavit DEVS, tenue re-
 linquatur spicilegium. Nostrum ergo est extertum,
 hoc divinæ vindictæ flagellum deprecari, & quod uni-
 cum miseris superest, ut divinam bonitatem seriâ vitæ
 emendatione nobis mage reddamus propitiam, enixè
 contendere. Sed quanto Viro exsequias hodiè ituri
 simus, prolixius nunc explicabimus, telam ætatis o-
 mnem retexturi. Natus est *ö mangelms* heic loci anno
 Christi M. DC. XXIV. d. 3. Febr. Patrem habuit Vi-
 rum de Ecclesia hac & Academia meritissimum, B.
 DN. JOHANNEM QUISTORPIUM, Doctorem
 Professoremq; Theologum longè celeberrimum,
 Facultatis suæ, dum viveret, Seniore & Ecclesiæ Præ-
 sulem gravissimum, Pastorem itidem Marianum vigi-
 lantissimum. Matrem præclari generis & rarissimarum
 virtutum foeminam, BARBARAM Dohmans. Proa-
 vum Paternum JOACHIMVM Quistorp / Civem ho-
 nestissimi nominis; proaviam paternam CATHARI-
 NAM Dümrohts / & ipsam optimam foeminam, Proa-
 vum

vum maternum Virum Amplissimum, DN. STEPHA-
NUM Dohman/ Senatorem Osnabrugensem, Practicū
felicissimum & civitatum Anseaticarum Syndicum,
Proaviam maternam Alheit App. Ibaums / singulare
matronarum decus, Protenus ac lucem adspexisset
Beatus noster, princeps parentum cura fuit, uti sacris
continuo initiaretur, & qui de carne caro natus erat ex
aqua & spiritu renasceretur filius Dei hæresque vitæ
æternæ. Proxima huic in fingendo eximiè forman-
doque filio collocata est, Puer privatis Præceptoribus,
Viris perquàm literatis, & instituendæ juventuti natis
propemodū (quos inter facile primus fuit excellentis-
simæ eruditionis Vir, DN. JOH. CHRISTOPHORUS
Hauswedel / Ictus celeberrimus, & Serenissimorum
Ducum Meklenburgicorum Judicii Provincialis h. t.
VICE PRÆSES Eminentissimus, Fautor noster ho-
noratissimus) traditus, pro docilitate ingenii, quod
egregium nactus, brevi ita profecit, ut B. Parentis ju-
dicio dignus habitus sit, qui Anno M. DC. XLI. mit-
teretur in Academiam Gryphisvaldensem, in qua per
annum & menses aliquot subsistens, mirum, quantâ
animi alacritate, quâ contentione per omne litera-
rum, inprimis Philosophicarum, genus fuerit grassa-
tus. Mox jussu Parentum redux in patriam Philologos,
Philosophosque nocturnâ versavit manu, versavit di-
urnâ, tantosque in illo studiorum genere fecit pro-
gressus, ut anno M. DC. XLV, cum viginti duorum
esset

esset annorum, laureâ Philosophicâ, bonis quibusvis
ac doctis adplaudentibus, solenniter ornaretur. Hinc
Gedanum missus, cum Viro pl. Reverendo, Amplissi-
mo & Excellentissimo, DN. D. ABRAHAMO CA-
LOVIO, tunc temporis Gymnasii Gedanensis Re-
ctore, nunc in Vniversitate Witebergensi Professore
Theologo primario, Thorunium ad Colloquium Cha-
ritativum à Potentissimo Polonorum Rege indictum,
ivit. Thorunio Regiomontum deveniens Theologo-
rum illius loci celeberrimorū DN. D. BEHMII, DN. D.
MISLENTÆ & DN. D. DREIERI informatione usus
in studiis Theologicis indies magis magisque profecit.
Anno M. DC. XLVI. Hafniam visitans Danorum il-
lum decantatissimum Theologum DN. D. BROCH-
MANNUM non sine ingenti studiorum suorum fru-
ctu solerter audivit. Posthac reversus ad suos jam tum
incepit Patriæ suæ ornameto esse. Præses enim ipse
sub Moderamine Venerandi Theologi B. DN. D.
COTHMANNI, disputationes sex *de Sacrosancta Scri-
ptura* publicè exhibuit, accedentibus etiam aliis, in pri-
mis *de Tempore ante-diluviano* Chronologicis. Has de-
fendendo cū officii sui præclare sategisset, tantum
apud Patres Academicos inclaruit, ut ipsi profiteri
publicè Mathesin permissum fuerit. Constitutum
erat, visitare Bataviam. Itum ergò Hamburgum. Vi-
sus auditusvè est famigeratissimus tunc temporis Ma-
thematicus, DN. D. JÜNGIUS. Hinc per Frisiam
Orien-

Orientelem devenit in Belgium. Visitatæ illustres
Academiae Groningensis, Franekerana, Ultrajecti-
na. Præ aliis electa Leydensis (nunc per morbum,
Epidemicum, pestis, ut volunt, prodromum; desola-
ta eheu! & vix umbra Academiae) in quâ per semian-
num subsistens **NOSTER** privatim docendo
multorum sibi favores conciliavit, adeo ut ipsæ etiam
Comitum Hagæ eum vocarint, & Nobili cuidam,
ADRIANO à Düncken / ad studia illius vitamque
regendam præfecerint. Quâ provinciâ tam strenuè
fideliterque functus est, ut iussus fuerit cum Nobili
illo in Galliam ire Angliamve. Sed visum aliter summo
rerum omnium moderatori Deo, qui Parentem, non
sine ingenti totius Provinciae cordolio, derepentè
extinxit. Redeundum ergo fuit **BEATO** nostro in
patriam, in primis cum urgeretur reditus à Patriæ Pa-
tribus, Academiae Compatronis amplissimis, ipsum
ad Professionem Theol. evocantibus, quam tamen,
nisi prius salutatis celebrioribus Germaniæ Aca-
demiis, Juliâ, Lipsiensi, Jenensi, Witebergensi, Erfur-
tensi, adire noluit. Factum eo ipse tempore, uti per
discessum incomparabilis hujus Academiae & Ecclesiæ
luminis, **B. DN. D. JOACHIMI LUTKEMAN-**
NI, Theologi æternâ memoriâ dignissimi, Archi-
diaconatus templi Jacobæi vacuus redderetur, cui
BEATUS NOSTER, volentibus sic fatis, ritè
præfectus est. Alius tunc expendens secum, quod

ἐξ ἀνῆρ ἰδὼς ἀνῆρ, cœlo sic disponente, connubiali fœde-
 re sibi junxit Virginem floridissimam, SOPHI-
 AM, Viri Nobilissimi, Amplissimi, & Consultis-
 simi DN. NICOLAI Scharffenberges/J. U. Docto-
 ris, Potentissimi Daniæ atque Norvvegiæ Regis
 CHRISTIANI IV. beatiss. mem. Consilarii &
 Urbis nostræ Consulis, filiam, nunc Viduam moestis-
 simam, quam ipso illo die quo Theologiæ DO-
 CTOR renunciatus est publicè, domum duxit. Con-
 jugium hoc fuit in annos XX. pacificum & usque eò
 fœcundum, ut decem inde utriusque sexus liberi in
 hanc mundi scenam prodierint, filii sex, JOH NI-
 COLAUS, Theol. Studiosus, THOMAS, STE-
 PHANUS, BERNHARD BALTHASAR,
 JOHANNES & THEODORUS quatuorvè filia,
 SOPHIA, BARBARA, ANNA MARIA, CA-
 THARINA. Quatuor horum teneriori statim æta-
 te cœlo redditi, reliqui adhuc superstitant & unà
 cum matre desolatissima insperatum desideratissimi
 Parentis excessum acerbissimè deplorant, quos dul-
 cissimo suo solamine PUER NOBIS NATVS
 & FILIUS DATVS NOBIS celitus reficiat! Ce-
 terum erat noster hic BEATUS ANTISTES Theo-
 logi veri typus & exemplar, in administrandis fun-
 ctionibus tam Academica quam Ecclesiastica fidelis, in
 docendo solers & assiduus, in vitâ pius. Hoc namque
 laborabat unicè, ut doctrinæ suæ & vitæ ratio con-
 cineret

cineret, nec unquam præciperet aliis, quod non ipse prior exemplo suo firmaret. Ita enim reputabat, aut non docendum, aut moribus docendum esse, egregiè memor illius Hieronymi ad Nepot. *Ne confundant opera sermonem tuum, ne cum in ecclesia loqueris, tacitus quilibet respondeat, cur ergò hæc, quæ dicis, non facis?* In concionando non tam verba, quàm fulmina spargebat, si quando vitia configenda hominum, si taxandæ vanitates mortalium, si inculcandum mentibus, quanta indignatione in publica scelera Deus ardeat. At verò putasses nectaris fontes favosque mellis ab ore ejus dimanare, sicubi prompta spes veniæ ostendenda pœnitentibus, sicubi divinæ thesauri misericordiæ recludendi essent. In precibus pro restauratione Zionis ad Deum fundendis assiduus erat & adversus rupturas excellens propugnaculum, quod vel testantur PIA VIRI DESIDERIA, Tractatulus bonis omnibus approbatissimus. In perferendis injuriis moniti, quod dedit Chrysostomus homil. V. in Matth. oper. imp. *In propriis injuriis patientem esse laudabile est, injurias autem Dei dissimulare, impium est*, observantissimus erat. Beneficus insuper in pauperes & inserviendi studio ergà quævis opis indigos luculenter conspicuus, ut, si PATREM eum vocitasses PAVPERVM, errasses minimè. Quid nunc

B

de

de summa Viri comitate, quid de singulari
 dicam modestia? quæ tanta fuit in eo, ut pro-
 ptereæ etiam ab exteris multum æstimaretur;
 Fecit illa, ut ab Illustrissimo Comite Olden-
 burgensi b. m. evocaretur ad Superintenden-
 tiam Delmenhorstianam. Fecit, ut antè bien-
 nium à Serenissimi Principis ac Domini, DN.
 CHRISTIANI LVDOVICI, Ducis Meklenbur-
 gici, &c. &c. Domini nostri clementissimi Consi-
 liariis de suscipiendo Præfulatu Parchimenfi solli-
 citaretur. Fecit denique, ut non ita pridem à Se-
 renissimo Principe ac Domino, DN. GVSTAVO
 ADOLPHO, Duce itidem Meklenburgico, &c.
 &c. Dominoque nostro clementissimo Ephora-
 tui Neobrandenburgensi gratiosissimè destina-
 retur. Quastamen vocationes amore Patriæ, cui
 potius quam aliis natum sese datumque arbi-
 trabatur, modestè declinabat. De morbi, quo
 decubuit, tandemque decesit *Vir longiori vitâ
 dignissimus*, genere, non est quod commentemur
 prolixius. Audiendus potius, qui curando adhibi-
 tus fuit Medicus Experientissimus DN. D. SEBA-
 STIANVS WVRDIGIVS, Collega noster &
 Amicus conjunctissimus, ità hac de re scribens;
*Principium morbo dederunt dolores colici, quos im-
 mediatè secuta est commotio humorum, s. potius spi-
 rituum,*

ritum, quæ causa fuit febris. Ea conjuncta habuit
varia symptomata, cum primis vigilas, anxietates, in-
quietudines, jectigationes, quæ hanc ob/cure cor & vi-
talia esse oppressa insinuarunt. Remittere quidem se-
mel atque iterum visa fuerunt jam dicta symptomata,
præter tamen omnem expectationem accessit faucium,
tonsillarum & linguæ inflammatio, excoariatio, quæ
adhibitis debitis remediis & medicamentis etiã eva-
nuere quidem, crebra tamen & concatenata animi de-
liquia, in corpore ceteroquin imbecilliori, facultatem
vitalem exhaustam esse demonstrarunt. Singulis enim
diebus aliquoties recurrabant, flammam itaque vitalem
paulatim extingui docuerunt. Tandem vigiliã Nati-
vitatæ Christi, exhaustis omnibus viribus, piè &
placide in Domino obdormivit. Antequam tamen
obdormiret, vocatus est Confessionarius, Vir
adm. Reverendus & Amplissimus, DN. ENO-
CHVS SVANTENIVS, S. S. Theol. Doctor
&c. Collega multum honorandus, qui & confor-
tavit solamine ægrotum, & ultimo insuper, quod
est Corpus & Sanguis Servatoris nostri Jesu Chri-
sti, munivit viatico. Quo munitus, cum indies
magis magisque dilaberentur vires, accersitis li-
beris, postquam instillasset animis eorum egre-
gia monita, non sine amarissimis lacrymis valedi-
xit. Tandemq; d. 24 Decembr. inter adstantium
preces, ipse aliquoties suspirans, Cupio dissolvi &
esse

esse cum Christo, item, Vater in deine Hände befehl
ich meinen Geist / placido & beato obitu, quasi
somno consopitus, expiravit, postquam cadu-
cam hancce atque miseram vitam 45. ferè annis
perpeffus esset. Tenet ille jam terram manibus,
profectusque in portum coronat navem, disci-
minibus defunctus omnibus, omnibꝫ; periculis,
quæ nos exercent indies. Ridet nunc in coelstriũ-
phos inter positus angelicos per plurimos quos
habuit in terris olores famæque suæ rotores pes-
simos. Fulget ibi inter Doctores justitiæ, ut splen-
dor firmamenti, fulgebitque per infinitas seculo-
rum myriadas. Tu, benignissime DEVS, mise-
rere ecclesiæ Tux agonizantis eheu! & tantum-
non expirantis. Solare viduam mœstissimam,
& orphanos destitutamque præsidio ætatem tibi
habeto commendatissimam. Vos verò; Cives
Academici, reliquias Rectoris (qui fuit eheu!) ve-
stri solenni more hodiè componendas frequen-
tes comitamini. Quod ut faciatis ipsa vos poscit
pietas, (quæ tum demum perfecta est, quando
benè-meritis Viris, quâcunq; possumus ratione,
referimus gratiam, & quos vivos coluimus,
mortuos vel maximè veneramur) & nos
monemus atq; obtestamur sedulò.

Convenietur in æde D. Jacobi sacra
posthoram primam.

Rector

rituum, quæ causa fuit febris. Ea c
varia/symptomata, cum primis vigil
quietudines, jectiones, quæ hant o
talia esse oppressa insinuarunt. Rem
mel atque iterum visa fuerunt jam di
præter tamen omnem expectationem
tonillarum & linguæ inflammatio,
adhibitis debitis remediis & medicam
nuere quidem, crebra tamen & conco
liquia, in corpore ceteroquin imbecillio
vitalem exhaustam esse demonstrarun
diebus aliquoties recurrebant, flamma
paulatim extingui docuerunt. Tand
vitatis Christi, exhaustis omnibus
placide in Domino obdormivit. An
obdormiret, vocatus est Confes
adm. Reverendus & Amplissimu
CHVS SVANTENIVS, S. S.
&c. Collega multum honorandus
tavit solamine ægrotum, & ultim
est Corpus & Sanguis Servatoris
fti, munivit viatico. Quo munit
magis magisque dilaberentur vir
beris, postquam instillasset anim
gia monita, non sine amarissimis l
xit. Tandemq; d. 24 Decembr. int
preces, ipse aliquoties suspirans, (

